

## 9. Я В А .

ЯНДРУХ(підв'язаний білою хустиною. З одного боку ху-  
стину помітно піднесла пухлина. Придержує щось рукою  
позаду на спині. Налягає на ногу. Постогнує): Ні... ні...  
Моя жінка не микає волосся з голови... Не скубає... Ні...  
(Раптом бере руку зза спини й показує в руці жмут волос-  
ся з кінського хвоста). А це що..? Гриби..? (Переходить).

## 10. Я В А .

ГРИЦЬКО (затирає руки): Н...но... Буде "провіянту", що  
хоч і завались. Хто знає, чи й на віз заберу... (Огляда-  
ється швидко). На маєш... А то що? (Придивляється  
ліпше): Агі!.. Якийсь мішок із бабами розв'язався... Ще  
якась іде... Е... е...! Цього вже за багато... Досить із ме-  
не вже на сьогодні. Нема — нема..! Досить... А як ска-  
же "добрий вечір"? Ну, то що..? Не обізвуся та й годі.  
Нема жадний "добрий вечір" і вже! А може й обізва-  
тися? Було б не гарно... Від добра, кажуть, голова не  
схне... І хто знає. (Відвертається й ховає руки в ки-  
шені).

## 11. Я В А .

КАТЕРИНА (переходить. Дивиться цікаво на Грицька):  
Добрий вечір!

ГРИЦЬКО (здвигає раменами й не відвертаючись, байдуж-  
е): Добрий вечір...

КАТЕРИНА (здива зупиняється. До себе): Ов, якийсь ду-  
же гордовитий... (Вертається й ще раз поволі перехо-  
дить. На ході): Гм... гм... гм... (Кашляє).

ГРИЦЬКО (до себе): Ні, не видержу... (Повертається до  
Катерини): О... о... Я гадав, що то якийсь собі хлоп-  
чисько, а то... (Живо поскочив до Катерини) дівчина  
як малина! Добрий вечір! Розуміється, що "добрий  
вечір"!

КАТЕРИНА: Добрий вечір!

ГРИЦЬКО: А куди ж так Бог провадить?

КАТЕРИНА: До посестри Олесі я...

ГРИЦЬКО: До Олесі? Та вона вже десь спати лягла!

КАТЕРИНА: А ви як знаєте?

ГРИЦЬКО: Пізно вже, то й гадаю... А по другому чого  
вам отак поспішати... Краще ось, побалакаймо гар-  
ненько...